

prima instanță: Judecătoria Buiucani mun. Chișinău

Judecător: Hadîrca V.

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău

Judecători: Budăi N., Efros V., Muruianu I.,

ÎNCHEIERE

07 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadî și Oleg Sternioală

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Iurii Dudineț,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Dudineț
Iurii împotriva Maranciuc Larisa privind dezmințirea informației, obligarea
publicării dezmințirii, încasarea prejudiciului moral și cheltuielile de judecată,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2016, prin care a fost
respins apelul declarat de către Iurii Dudineț, fiind menținută hotărârea Judecătoriei
Buiucani mun. Chișinău din 07 iulie 2016,

c o n s t a t ă :

La 23 octombrie 2015, Iurii Dudineț a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Maranciuc Larisa privind dezmințirea informației, obligarea publicării
dezmințirii, încasarea prejudiciului moral și cheltuielile de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, la finele lunii iulie 2015, pe
ușa casei a fost plasat un anunț de către administrația ACC 55/294, în care era
indicat că la data de 23 iulie 2015, ora 19:30, va avea loc o adunare, iar pe ordinea
zilei este datoră acumulată de proprietarul apartamentului nr. 59, Dudineț Iurii,
specificând ca la data de 28 august 2015, administrația ACC 55/294, a plasat două
anunțuri cu următorul conținut, „Dudineț Iurii, care locuiește pe str. Cornului 11/1,
ap.59, are mari datorii în sumă de 29 888,84 lei și 6446,79 lei”.

Precizează, ca la 20 august 2015, la inițiativa pârâtei a fost chemat la Pretura
Buiucani mun. Chișinău, pe faptul datoriilor acumulate.

În această ordine de idei, afirmă că Maranciuc Larisa a prezentat publicului anunțul privind datoria acumulată de către el, lucru care contravine legislației naționale, astfel cauzându-i prejudicii morale și înjosindu-i onoarea și demnitatea personală. Totodată, a subliniat că la momentul actual există hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 10 februarie 2015, conform căreia s-a stabilit că datoria nominalizată este de trei ori mai mică.

Susține că, la data de 24 august 2015, s-a adresat către Maranciuc Larisa cu o pretenție, prin care a solicitat dezmințirea informației, însă nu a primit nici un răspuns din partea ei.

Solicită Dudineț Iurii, obligarea pârâtului de a dezminți informația în public „precum că Dudineț Iurii ar avea datorii la plata energiei termice în mărime de 29 888,84 lei și servicii comunale în mărime de 6550,54 lei” și obligarea acesteia de a publica pe aceleași panouri publice dezmințiri și scuze în adresa sa. La fel, a solicitat încasarea prejudiciului moral în mărime de 7000 lei și cheltuielile de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 12 ianuarie 2016, s-a respins acțiunea integral și s-a încasat de la Dudineț Iurii în beneficiul Larisei Maranciuc cheltuielile de asistență juridică în cuantum de 7000 lei. (f. d. 82, 86 – 91, volumul I)

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2016, a fost respinsă cererea de apel declarată de Iurii Dudineț, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 12 ianuarie 2016. (f. d. 128 - 138)

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a constatat că în situația din speță lui Dudineț Iurii nu i-au fost aduse prejudicii onoarei și demnității, iar informația expusă publicului de către ACC 55/294 nu constituie o informație defăimătoare. Totodată, Colegiul civil a stabilit lipsa raportului material litigios între Dudineț Iurii și Larisa Maranciuc, întrucât administrația ACC 55/294 a publicat avizele privind existența datoriilor, dar nu persoana fizică indicată în cererea de chemare în judecată.

În același timp, prin prisma art. 379 alin. (1) din CPC, instanța de apel a considerat posibil examinarea cauzei în lipsa lui Iurii Dudineț, care nu s-a prezentat în ședința de judecată din motive necunoscute instanței, fiind respectată procedura de citare legală. La fel, în conformitate cu art. 372 alin. (1)¹ al CPC, Colegiul civil al Curții de Apel Chișinău a respins decizia Centrului pentru protecția datelor cu caracter personal nr. 04 – 14/98 din 29 ianuarie 2016 în calitate de probă, întrucât Dudineț Iurii a avut posibilitate să acumuleze probatoriul necesar în cadrul examinării cauzei în prima instanță.

La 26 iulie 2016, Curtea de Apel Chișinău a expediat copia deciziei integrale din 07 iulie 2016 în adresa participanților la proces pentru cunoștință. (f. d. 139)

La 07 octombrie 2016, Iurii Dudineț a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2016, solicitând casarea deciziei instanței de apel din 07 iulie 2016 și a hotărârii primei instanței din 12 ianuarie 2016, cu propunerea de a trimite spre rejudecarea pricina sau de a pronunța o nouă hotărâre, prin care acțiunea să fie admisă.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei de drept enunțate, instanța de recurs consideră că recursul declarat de Dudineț Iurii la 07 octombrie 2016 este depus în termen, deoarece la materialele dosarului nu există dovada recepționării de către recurent a copiei deciziei integrale a Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2016.

În motivarea ilegalității deciziei contestate, Dudineț Iurii afirmă că instanțele judecătorești nu au aplicat Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, care trebuia să fie aplicată și au interpretat eronat legea, invocând prevederile art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

În explicitarea poziției sale, recurentul precizează că acțiunea a fost formulată împotriva administratorului ACC nr. 55/294, Larisa Maranciuc, dar nu împotriva persoanei fizice.

Consideră că avizele afișate în loc public sunt defăimătoare, iar cu conținutul acestora a putut face cunoștință orice persoană, care nu este locatar al blocului locativ. Totodată, a subliniat că instanța de apel nu s-a expus asupra demersurilor sale cu privire la anexarea deciziei Centrului pentru protecția datelor cu caracter personal nr. 04 – 14/98 din 29 ianuarie 2016 și invitării în calitate de expert din cadrul centrului menționat.

La fel, a explicat că nu a lipsit nemotivat în ședința de judecată din 07 iulie 2016, ora 11:00, fiind implicat în altă ședință la Judecătoria Buiucani mun. Chișinău, fixată pentru aceeași dată, ora 10.30.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 25 octombrie 2016, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Larisei Maranciuc cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței timp de o lună de la data primirii scrisorii. (f. d. 150)

La 28 noiembrie 2016, intimata a depus referință în întâmpinarea recursului, solicitând respingerea cererii de recurs, ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile și a referinței, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art.432 alin.(1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că recurentul Dudineț Iurii în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sunt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Dudineț Iurii, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Dudineț Iurii se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală